

[Inger Gautier Schmit.]

Nu maa man sige, at hvor det drejer sig om Befolkningens Forøgelse, skal et Folk ikke være karrigt, for der er et Ord, der hedder: Som Nutidskvinde, saa Fremtidsslægt, og det er i og for sig et udmærket Ord, som man har godt af at lægge sig paa Sinde, thi Karrighed over for den kommende Slægt kan vende tilbage paa Slægten som et Minus. Alligevel mener jeg, at der bør anlægges forstandige og rimelige Betragtninger, naar man gaar ind for en saadan Ordning, og den Opfattelse, at Mennesker skal hjælpe sig selv og har Ansvaret for deres Handlinger ogsaa paa det familiemæssige Omraade, mener jeg ikke, man bør lade ude af Betragtning. Det er det, jeg synes, der er nogen Tendens til i den moderne Lovgivning paa det familiemæssige Omraade, og i det hele taget, hvor man taler om Forholdet Mand og Kvinde imellem; det er, ligesom man fremstiller Mennesker som viljeløse og sanseløse Væsener, der overhovedet er uden noget som helst Ansvar for, hvad der bliver Følgen af deres Handlinger.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Petra Petersen) fortalte om en ung Pige, en Telefonistinde, og mente igennem, hvad hun fortalte, at kunne belyse, hvor nødvendigt det var, at dette Lovforslag blev vedtaget, idet denne ugifte Kvinde var blevet gravid og derved var faldet sine Forældre til Byrde, og hendes Søster var det gaaet ligeledes, og af Sorg over alt dette tog hun Sovepiller.

Jeg kan nu ikke se paa dette helt paa samme Maade som det ærede Medlem. Jeg vilde ud fra min Samfundsbetragtning — men den vil det ærede Medlem naturligvis forkaste og kalde antikveret — mene, at det var mere naturligt at sige, at hvis en ung Pige lever ugift, har sit Erhverv og sin Indtægt, men hendes Forældre kun har det nødvendige til Livets Ophold, er det ganske uforsvarligt af hende at indlade sig i en fri, løs Forbindelse med en Mand, saaledes at hun bliver udsat for at sætte et Barn i Verden. Samfundet kan nemlig efter min Mening ikke paatage sig Ansvaret for Følgerne af alle disse løse Forbindelser. Man kan sige, at Barnet er vi nødt til saa vidt muligt at støtte, saa det ikke kommer i Ulykke, men Samfundet har i og for sig, synes jeg, ikke nogen moralsk Forpligtelse til, fordi unge Mennesker uden at være gift lever et frit Liv med løse Forbindelser, at paatage sig Ansvaret for Følgerne deraf. Jeg ved godt, at jeg her er i Uoverensstemmelse med maaske mange i denne Sal, men jeg bilder mig alligevel ind, at jeg har

en meget stor Del af det danske Folk bag mig, naar jeg fremfører disse Anskuelser, og jeg tror, det vilde være meget uheldigt for Samfundet som Helhed og for Familielivet i Særdeleshed, hvis man ganske borteliminerer den gamle Opfattelse, at det er i Familien, det er i Hjemmet, Børnene bør sættes ind, saadan som vi ser det paa det herlige Billede af Haslund nede i Restauranten.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Petra Petersen) talte om Hjemmet, om Familien og i denne Forbindelse om Moder og Barn. Jeg er af den Opfattelse, at Moder og Barn ikke er en Familie. Det er et principielt Standpunkt; man kan være uenig med mig, men efter min Mening er en Familie Fader, Moder og Barn, og hvis man vil borteliminere Faderen som en mindreværdig Tilvækst til disse to og udsprede den Opfattelse i Samfundet, at Faderen udmærket kan undværes, og at Moder og Barn er den egentlige Familie, mener jeg, man gør ubodelig Skade. Jeg tror, at hvis man kommer længere og længere ud i saa Henseende, svækker man i høj Grad det egentlige Familieliv, forvirrer den opvoksende Slægt og fremmer navnlig hele den daarlige Tilværelse, som alligevel en Mængde Børn kommer ud for, som maa leve deres Barndom og Ungdomsliv alene med en ugift Moder.

Det ligger mig meget, meget stærkt paa Sinde, at man af Hensyn til Børnene og af Hensyn til Ansvaret over for Børnene understreger og atter understreger over for unge det uforsvarlige i at sætte Børn i Verden uden for Ægteskab, fordi den, der til syvende og sidst betaler Gildet, er Barnet, og det er dog Barnet, vi alle sammen vil værne om og skabe en lykkelig Fremtid for.

Under Hensyn til alle de gode Tanker, der er nedlagt i dette Lovforslag, som jo er Befolkningsskommissionens og ikke Kommunisternes, vil jeg til Slut sige, at vi vil se med Velvilje paa, hvad der kan gennemføres af disse Lovparagraffer, alt sammen med dette for Øje, at vi her i Danmark styrker Familielivet og styrker den opvoksende Slægt.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Fru Erna Sørensen er af mit Parti udpeget til at være Ordfører ved dette Lovforslags Behandling, men det ærede Medlem er ved et Trafikuheld forhindret i at være til Stede, og jeg skal derfor tillade mig at gøre et Par Bemærkninger.

Motiveringen for dette Lovforslag var oprindeligt en almindelig udbredt Forstaaelse af og Enighed om, at Opretholdelsen af Folketallet er ønskelig og er nødvendig for